

ΕΤΟΣ 62ov

30 Μαρτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 13 (3174)

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Στή σημερινή ευαγγελική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, ο δυστυχής πατέρας ενός δυστυχούς παιδιού, πλησίασε τόν Χριστό γιά νά τόν θεραπεύσει. Ἐπό τήν παιδική του ἀκόμη ἡλικία ὁ γιός του ταλαιπωροῦνταν ἀπό τόν δαίμονα, πού ἄλλοτε τόν ἔριχνε στή φωτιά γιά νά τόν κάψει καί ἄλλοτε στό νερό γιά νά τόν πνίξει. Τό παιδί ἔτριζε τά δόντια του, ἄφριζε καί ἔμενε σάν ἀναίσθητο, θυμίζοντας κάτι ἀπό τίς κρίσεις τῶν ἐπιληπτικῶν.

Διαφορετικές καταστάσεις

Διαφορετικές καταστάσεις εἶναι ἡ ἐπιληψία, ὁ δαιμονισμός καί ἡ ψυχοσθένεια. Στήν ἐπιληψία ὑπάρχουν τραυματισμοί στόν ἐγκέφαλο, οἱ γνωστές ἐπιληπτογόνες ἐστίες, οἱ ὁποῖες καί προξενοῦν αὐτούς τοὺς σπασμούς. Στίς ψυχοσθένειες πάσχει ἡ συνεργασία ἀνάμεσα στήν ψυχή καί τό σῶμα, λόγῳ ὀργανικῶν αἰτίων, π.χ. ἕνα ἀτύχημα ὅπου προξενήθηκε ἐγκεφαλικό τραῦμα, ἢ λόγῳ δυσάρεστων ἐμπειριῶν, ἁμαρτωλοῦ τρόπου ζωῆς, τά ὁποῖα μέ τοὺς λογισμούς πού προκαλοῦν καί καταλήγουν μόνιμο καθεστῶς γιά τήν ψυχή, βλάπτουν καί τό σῶμα μέ ἀποτέλεσμα νά χρειάζεται φαρμακευτική ἀγωγή καί συνεργασία εὐσεβοῦς ψυχιάτρου καί πνευματικοῦ. Στήν περίπτωση τοῦ δαιμονισμοῦ ὅμως, ὑπάρχει ὑποστατική ἐγκατοίκηση δαίμονος ἢ δαιμόνων στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου μέ ἀποτέλεσμα νά βασανίζονται τόσο ἡ ψυχή ὅσο καί τό σῶμα του. Ἐδῶ χρειάζεται νά διαβαστοῦν τά εἰδικά ἐξορκιστικά κείμενα τῆς Ἐκκλησίας μας σέ συνδυασμό μέ εἰλικρινή ἐξομολόγηση τοῦ πάσχοντος καί συμμετοχή στό σωστικό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ διευκρινίζει ὅτι τό δαιμόνιο, ὅπως προείπαμε, ἔριχνε τό παιδί ἄλλοτε στή φωτιά καί ἄλλοτε στό νερό. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στό πῦρ διέκριναν τήν καυστική ἐνέργεια τῶν λογισμῶν τοῦ φθόνου καί τῆς σάρκας στήν ψυχή, ἀκόμη καί στό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ στό ὕδωρ «εἶδαν» τήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. θ' 17-31)

Γενεά άπιστων;

Τῷ καιροῦ ἐκείνῳ, ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἡνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς Μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεά ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἡνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσους χρόνους ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό, Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράζαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεθῆναι, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκείθεν ἐξεελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἠθέλην ἵνα τις γινῶ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ἐνέργεια τῶν ῥησιμῶν ἀπειπισίας καὶ ἀπογνώσεως, πού κάνουν τὴν ψυχὴ νά βυθίζεται «ὡς εἰς ὕδατα». Κι ἐμεῖς ῥησιμῶν εἶμαστε ἐκτεθειμένοι σὲ ποικίλες ἐπήρειες τῶν παθῶν καὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἰσόβια πρέπει νά ἀντιπαλαίουμε μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ποιότητα τῆς πίστεως τοῦ πατέρα

Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ μέσα σὴ θλίψη του, συντρίβεται καὶ θυμᾶται τὸν Θεό. Τὸν ἔχει ἀνάγκη, δὲν πάσχει ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτάρκειας καὶ ἀλαζονείας τῶν Γραμματέων. Ἡ πίστη του ὡστόσο ἔχει μίᾳ «ὕλική βάση» θά λέγαμε, καὶ τοῦτο πάει νά πεί ὅτι πλησιάζει τὸν Χριστό, ῥησιμῶν τῆς συμφορᾶς πού τὸν ἔχει βρεῖ. Γι' αὐτό καὶ ὁ Χριστός μιλάει γιὰ γενεά ἄπιστη. Ἄν τὸ παιδί του δὲν ἦταν ἄρρωστο, θά εἶχε πλησιάζει τὸν Θεό;

Ὁ Χριστός παρὰ ταῦτα ζητάει νά τοῦ φέρουν τὸ παιδί, ἐπιτιμᾶει τὸ δαιμόνιο καὶ μετὰ ἀπὸ ἰσχυρὴ δαιμονικὴ κρίση, ἐκεῖνο ἐγκαταλείπει τὸ παιδί, ἀφήνοντάς το ὑγιές.

Λίγο πρωτύτερα ὁμως ὁ Χριστός ἀπευθύνει μίᾳ φράση-κλειδί στὸν πατέρα

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, κάποιος ἄνθρωπος προσῆλθε εἰς τόν Ἰησοῦν καί προσίπτων εἰς τὰ πόδια του, τοῦ λέει: “Διδάσκαλε, σοῦ ἔφερα τόν υἱόν μου, πού ἔχει πνεῦμα ἄλλον. Ὅπου τόν πιάσῃ, τόν ρίχνει κάτω καί ἀφρίζει καί τρίζει τὰ δόντια καί γίνεται ξερός. Καί εἶπα εἰς τούς μαθητάς σου νά τό βγάλουν ἀλλά δέν μπόρεσαν”. Αὐτός δέ ἀπεκρίθη, “Ὡ γενεά ἄπιστη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας, ἕως πότε θά σᾶς ἀνέχομαι; Φέρετέ τον σ’ ἐμέ”. Καί τοῦ τόν ἔφεραν. Καί μόλις τό πνεῦμα τόν εἶδε, ἀμέσως τόν συνετάραξε καί ἔπεσε εἰς τήν γῆν καί ἐκυλιότανε καί ἀφρίζε. Καί ἐρώτησε τόν πατέρα του, “Πόσος καιρός εἶναι ἀπό τότε πού τοῦ συνέβη αὐτό;”. Αὐτός δέ εἶπε, “Από παιδικῆς ἡλικίας. Πολλές φορές καί στήν φωτιά τόν ἔρριξε καί στά νερά, διά νά τόν ἐξολοθρεύσῃ. Ἄλλ’ ἄν μπορῆς νά κάνῃς τίποτε βοήθησέ μας, σπλαγχνίσου μας”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐάν μπορῆς νά πιστέψῃς, ὅλα εἶναι δυνατά εἰς ἐκεῖνον πού πιστεύει”. Τότε ἐφώνησε ἀμέσως ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καί μέ δάκρυα εἶπε, “Πιστεύω, Κύριε, βοήθησε τήν ἀπιστίαν μου”. Ὅταν δέ ὁ Ἰησοῦς εἶδε ὅτι μαζεύεται κόσμος, ἐπέπληξε τό πνεῦμα τό ἀκάθαρτον καί τοῦ εἶπε, “Τό ἄλλαν καί κωφόν πνεῦμα, ἐγώ σέ διατάσσω, ἔβγα ἀπό αὐτόν καί νά μή μπῆς ποτέ πλέον μέσα του”. Αὐτό, ἀφοῦ ἐφώνησε καί τόν ἐσπάραξε δυνατά, ἐβγήκε, τό δέ παιδί ἔγινε σάν νεκρός, ὥστε πολλοί νά λέγουν ὅτι πέθανε. Ἄλλ’ ὁ Ἰησοῦς τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι, τόν ἐσῆκωσε καί ἐστάθηκε ὄρθιος. Καί ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε στό σπίτι, τόν ἐρώτησαν οἱ μαθηταί του ἰδιαιτέρως, “Γιατί ἐμεῖς δέν μπόρεσαμε νά τό βγάλωμε;”. Καί αὐτός τοῦς εἶπε, “Τό γένος αὐτό δέν εἶναι δυνατόν νά βγῆ μέ κανένα ἄλλο μέσον παρά μέ προσευχῆν καί νηστείαν”. Καί ὅταν ἔφυγαν ἀπό ἐκεῖ, ἐπερνοῦσαν διά τῆς Γαλιλαίας καί ὁ Ἰησοῦς δέν ἤθελε νά μάθῃ κανεῖς τίποτε, διότι ἐδίδασκε τούς μαθητάς του καί τοῦς ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά παραδοθῆ εἰς τὰ χέρια ἀνθρώπων καί θά τόν θανατώσουν καί ἀφοῦ θανατωθῆ, τήν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστῆθῃ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκῆς τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τοῦ παιδιοῦ: «Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι». Μπορεῖς νά πιστεύσεις, σάν νά τοῦ πῆει, ἀνιδιοτελῶς καί ἡ εὐεργεσία πού θά σοῦ κάνω μπορεῖ νά ἀλλιάξῃ τήν ποιότητα τῆς πίστεως σου. Ὁ πατέρας ἀπαντᾷ ὅτι πιστεύει μέν, ἀλλᾶ χρειάζεται νά βοηθηθεῖ ἀπό τόν Κύριο, ὥστε νά τοῦ δοθεῖ ἡ σωστή πίστη.

Ποίος μπορεῖ νά καυχῆθῃ ὅτι ἔχει τή σωστή καί δυνατή πίστη τῶν ἁγίων, τῶν ὁσίων, τῶν μαρτύρων; Κανείς. Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ἐπιθυμεῖ νά ἀποκτήσῃ τή σωστή, ἀσάλευτη πίστη καί δέν ντρέπεται νά ὁμολογήσῃ τήν ἀπιστία πού τόν διακρίνει κάποιες φορές. Δέν αισθάνεται ἐνοχές, ἀλλᾶ μέ πένθος ψυχῆς καί πενθικές κραυγές ἀπευθύνεται στόν μόνο ἰκανό νά τόν θεραπεύσῃ. Προστρέχει στόν Κύριο, λαμβάνει αὐτό πού ζητάει καί στερεώνεται κι αὐτός ὁ ἴδιος.

Προσευχή καί νηστεία

Στήν ἀπορία τῶν μαθητῶν του γιατί δέν μπόρεσαν αὐτοί νά ἐκβάλουν τό

30 Μαρτίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ «ΚΑΙΜΑΚΟΣ»)
Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Απόστολος: Ἐβρ. στίχ. 13 - 20 – Εὐαγγέλιον: Μρ. θ΄ 17-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Ἀπριλίου, Ε΄ Νηστειῶν, Μαρίας Αἰγυπτίας.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11 - 14 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ι΄ 32 - 45.

δαιμόνιο ὁ Χριστός ἀπάντησε ὅτι τό γένος τῶν δαιμονίων δέν μπορεί νά ἐκβληθεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο, παρά μόνο μέ προσευχή καί νηστεία. Ἡ «διπλόη» αὐτή εἶναι τό δίκικοπο μαχαίρι, πού ἀποκόπτεται καί σφάττει κάθε δαιμονική ἐπήρεια καί ἀπό ἐμᾶς πού λίγο-πολύ ὑποφέρουμε ἀπό ἐπήρειες παθῶν, ἡγοισμῶν καί δαιμονίων καί κακῶν ἐπιθυμιῶν.

Ἡ προσευχή φλογίζει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, τήν πυρακτώνει, σέ τρόπο ὥστε νά γίνεται δύσκολο στόχος τοῦ πονηροῦ. Οἱ δαίμονες φεύγουν, ἀπομακρύνονται ὀλοταχῶς ἀπό μία καρδιά πού θερμά ἐπικαλεῖται τόν Χριστό. Δέν τοῦς «ἀναπαύει» ἓνα τέτοιο κλίμα, κι ἔτσι ἀναζητοῦν ἄλλα μέρη, ἄλλες καρδιές.

Ἄλλα καί ἡ νηστεία, ὅταν εἶναι καί σωματική καί πνευματική, χαρίζει ἐλαφρότητα καί σβεητάδα στόν νοῦ καί στήν ψυχή, ὥστε νά ἐλίσσονται καί νά ἀποφύγουν τίς κυκλιωτικές κινήσεις τοῦ πονηροῦ.

Ἄς προσευχόμαστε καί ἄς νηστεύουμε σωστά, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὥστε νά κατασταθοῦμε ἐκτυπώματα εὐλογημένα τοῦ Χριστοῦ, ζωντανά ἐκμαγεία τῆς χάριτος τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ.

Ἀρχιμ. Ε. Τ.

ΔΙΑΘΕΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἡ εἰκόνα εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τοῦ λειτουργικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας καί μέσο γιά νά γνωρίσουμε τόν Θεό καί νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φιλοτεχνεῖ καί διαθέτει βυζαντινές εἰκόνες σέ καμβά καί ξύλο, σέ μία ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ποιότητας παραγωγή. Οἱ εἰκόνες ἀφοροῦν τόν κύκλο τῶν Δεσποτικῶν καί τῶν Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν ἑορτῶν τῶν Ἁγίων καί ἄθολοκληρωθεῖ στό ἐγγύς μέλλον. *Πληροφορίες: τηλ. 210 8161544*

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπεριοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr